

Sv. Alberta draudzes ziņas

2021. gada novembris * Nr. 124

Slavēts Kristus!

Novembrī mūs gaida dažādi notikumi. Pirmkārt, liturģiskie svētki ar 1. novembri - Visu Svēto dienu, tad 2. novembris - Visu Mirušo piemiņas diena. **14. novembrī**, svētdien, svētajā Misē 11:00 kopā ar mūsu ganu arhibīskapu Zbigņevu Stankeviču pieminēsim mūsu draudzes aizbildni **sv. Albertu**.

Noslēdzot mēnesi un liturģisko kalendāru, 21. novembrī svinēsim Kristus Karaļa svētkus, bet 28. novembrī - pirmo Adventa svētdienu. Otrkārt, pēc pāvesta Franciska un mūsu arhibīskapa vārdiem, sākot sinodālo ceļu diecēzēs, **mēģināsim pamodināt mūsu snaudošo milzi - draudzi**, ar uzklaušanās un dialogu. Tā kā pusi mēneša un varbūt ilgāk būs

---

liegtas jebkādas tikšanās klātienē, tad organizēsim virtuālo platformu, kur mēs varētu tikties. Lūdzu sekot informācijai draudzes mājas lapā www.albertadraudze.lv vai facebook.com/AlbertaDraudze/. Tos, kuri ir ieinteresēti palīdzēt veidot šādas tikšanās, lūdzu sakontaktēties ar mani personīgi, zvanot vai rakstot: br.krisjanis2@gmail.com.

Laikā, kad domājam par katru no mums aicinājumu dzīvot svētu dzīvi, lai mūs pavada pāvesta Franciska vārdi no apustuliskā pamudinājuma *Gaudete et Exsultate* - priecājieties un gaviļējiet: “Miera nesēji ir miera avots, sabiedrībā tie būvē mieru un draudzību. Tiem, kuri pūlas visur sēt mieru, Jēzus dod brīnišķīgu apsolījumu: “Viņi sauksies Dieva bērni.” (Mt 5, 9) Mācekļiem Viņš lika, ienākot kādā namā, teikt: “Miers šim namam!” (Lk 10, 5) Dieva Vārds mudina katru ticīgo meklēt mieru kopā ar citiem (sal. 2 Tim 2, 22), jo "taisnības auglis mierā tiek sēts miera veicinātājos” (Jk 3, 18). Un, ja kādreiz mūsu kopienā rodas šaubas, kas būtu jādara, “centīsimies pēc tā, kas veicina mieru” (Rom 14, 19), jo vienotība ir pārāka par konfliktu. Nav viegli būvēt šo evaņģēlisko mieru, kas nevienu neizslēdz, bet iekļauj arī tos, kuri ir nedaudz savādi, grūti panesami un sarežģīti, tos, kuri prasa uzmanību, kuri ir atšķirīgi, kurus dzīve ir smagi situsi, kuriem ir citas intereses. Tas ir grūti un prasa lielu prāta un sirds atvērtību, jo tā nav “formāla vienprātība vai īslaicīgs miers laimīgajam mazākumam”, nedz arī “dažu veidoti un uz dažiem orientēti plāni”. Nav arī jācenšas konfliktus neievērot vai slēpt, bet gan “pieņemt un izturēt konfliktu, to atrisināt un pārveidot par savienojošu ķēdes posmu jaunam procesam.”” (88-89 p.)

prāvests Krišjānis Dambergs

Arhibīskaps: Sinodes sagatavošanas procesa galvenā metode ir uzklausišana un dialogs

---

Rīgas arhibīskapa metropolīta Zbigneva Stankeviča vēstījums, iesākot sinodālā ceļa pieredzi Rīgas arhidiecēzē.

Dārgie brāļi un māsas Kristū,

Šodien mūsu arhidiecēzē, atsaucoties pāvesta Franciska aicinājumam, aizsākas īpašs garīgas pieredzes laiks, kuru saucam par kopīgā

jeb sinodālā ceļa pieredzi. Šī pāvesta iniciatīva vienlaicīgi aizsāk šo procesu arī visās citās diecēzēs un tās mērķis ir garīga atjauno-

tne visā Kato-liskajā baznīcā, tās draudzēs un kopienās. Šī procesa vainagojums būs 2023. gada septembrī ieplānotā vispasaules Bīskapu sinode Romā, kuras tēma būs “*Par sinodālu Baznīcu. Kopība. Līdzdalība. Misija*”. Galvenā šīs sinodes atšķirība no iepriekšējām ir tā, ka tās sagatavošanā tiek iesaistīta nevis šaura ekspertu un bīskapu grupa, bet gan, iespēju robežās, visas katoļu draudzes un kopienas. Īpašu pārsteigumu sagādā tas, ka pāvests aicina šī sagatavošanās procesa ietvaros iesaistīt

dialogā un uzklausīt arī citu kristīgo konfesiju, citu reliģiju un uzskatu pārstāvjus, kā arī tos, kuri atrodas Baznīcas perifērijā.

Pāvests Francisks vēlas šādi turpināt Vatikāna Otrā koncila aizsākto Baznīcas atjaunotnes procesu. Jau koncila laikā izskanēja doma, ka ir pienācis laiks pamodināt snaudošo milzi – draudzes, tas ir, vienkāršos ierindas ticīgos, ko mēs saucam par lajiem. Kā to atgādina Vatikāna II koncils, laji ir aicināti jebkuros apstākļos cilvēku sabiedrības sirdī būt par Kristus lieciniekiem. Tātad sinodāla Baznīca ir tāda ticīgo kopiena, kur ikvienam tiek dota iespēja tikt uzklausītam, pielietot savas prasmes un talantus šīs kopienas izaugsmei un ņemt dalību tās dzīvē un misijā. Tas nozīmē arī uzņemties līdzbildību par to, lai Labā Vēsts izplatītos apkārtējā sabiedrībā.

Pāvests runā par trim iespējām, kuras mums paveras, iesaistoties Sinodes sagatavošanas kopīgajā ceļā. Pirmā iespēja – pārvērst mūsu Baznīcu par atvērtu vietu, kur katrs justos kā mājās un varētu piedalīties Baznīcas dzīvē. Otrā iespēja ir kļūt par tādu Baznīcu, kas klausās – ieklausās gan tās locekļos un apkārtējos cilvēkos, gan arī ir atvērta uz Svētā Gara dvesmu, ieklausoties Dieva balsī. Tāpēc pāvests mudina atklāt no jauna adorācijas lūgšanas nozīmi. Un, visbeidzot, ir svarīgi veidot Baznīcu, kas būtu tuva sabiedrībai, spējīga veidot draudzīgas attiecības, just līdzī un izturēties pret visiem ar maigumu.

Šī akcentu maiņa Baznīcas dzīvē notiek laikā, kad sabiedrībā un tās mentalitātē notiek straujas izmaiņas. Pandēmija, no vienas puses, ir palīdzējusi mums saprast, ka visi esam “vienā laivā”, vienādi slimības un tās izraisīto

ierobežojumu apdraudēti, kad sabrūk pamati, kas ir bijuši celti “uz smiltīm”, bet, no otras puses, tā ir izcēlusī esošās nevienlīdzības un izraisījusi jaunas šķelšanās. Šādā sarežģītā, spriedzes un pretrunu kontekstā esam aicināti „uzmanīgi vērot laiku zīmes un izvērtēt tās Evaņģēlija gaismā” (Gaudium et Spes, n. 4). Šodien Baznīcai ir jāizvērtē savas iespējas, kā pavadīt indivīdus un kopienas, līdzdzīvot bēdu un ciešanu pārņemtajiem un sniegt viņiem atbalstu.

Tātad Sinodes sagatavošanas procesa galvenā metode ir uzklauššana un dialogs. No Vatikāna ir saņemtas vadlīnijas šim dialogam, tā ietvaros ir paredzēti vienkārši un konkrēti jautājumi, uz kuriem būs jāatbild pēc iespējas plašākam dalībnieku lokam. Mums ir paredzēti pieci mēneši šāda veida dialogam – līdz 2022. gada aprīlim. Cerēsim, ka Covid-19 pandēmija nekļūs par nepārvaramu šķērslī tā sekmīgai īstenošanai. Aicinu draudzes īstenot kopīgā ceļa pasākumus, respektējot valdības noteiktos ierobežojumus. Šie pasākumi notiks arhidiecēzes sinodālā ceļa koordinators pr. prof. Paula Kļaviņa un jūsu draudžu prāvestu un kopienu atbildīgo personu vadībā. Būsim atbildīgi, atsaucīgi un radoši!

Caur šo sinodālā ceļa dialogu, kurā mēs atveramies uz Jēzus klātbūtni, pie mums atnāk Dieva valstība. Kad tā atnāk spēkā, tā mūs pārveido, gan katru individuāli, gan arī mūs kopā kā Baznīcas kopienu. Tāpēc šī mums ir Dieva dotā atjaunotnes iespēja, Dieva laiks – kairos! Aicinu lūgties, lai šīs Sinodes norises laiks būtu Sv. Gara piepildīts, caurstrāvots un bagāts Dieva žēlastībā. Lai nāk Svētais Gars un atjauno Dieva tautu!

Nāc, Gars Radītāj, atjauno zemes vaigu! Jaunava Marija, Māras zemes karaliene, lūdz par mums! Āmen.

Jēzum, kurš spēj visu, mēs varam lūgt pilnīgi visu

Vai mēs, lūdzot no Dieva kādu žēlastību, ietveram lūgšanā visu savu dzīvi, savus ievainojumus, pazemojumus, salauztos sapņus, kļūdas, un visu to, kas grauž mūsu sirdi? – jautāja pāvests, 24. oktobrī uzrunājot Svētā Pētera laukumā uz lūgšanu “Kunga eņģelis” sanākušos ticīgos. Šajā saulainajā rudens dienā laukums bija pilns ar dažādu zemju svētceļniekiem. Kaut kur pavīdēja arī mūsu kaimiņzemes Lietuvas dzeltenzaļi sarkanais karogs. Francisks pievērsās drosmei ticībā un neatlaidībai lūgšanā.

Sodienas Evaņģēlijs stāsta par Jēzu, kurš, izejot no Jērikas, aklajam, ceļa malā ubagojošajam Bartimejam atgriež redzi (sal Mk 10, 46-52). Tā ir Jēzus pēdējā tikšanās pirms ieešanas uz Lieldienām Jeruzalemē, un ir ļoti svarīga. Bartimejs bija pazaudējis redzi, bet ne balsi – precizēja pāvests. Kad viņš dzird, ka garām iet Jēzus, sāk kliegt: “Jēzu, Dāvida dēls, apžēlojies par mani!” Viņš kliedz un kliedz. Mācekļiem un pūlim tas nepatīk, un tie viņu norāj, lai apklust. Taču viņš kliedz vēl skaļāk: “Dāvida dēls, apžēlojies par mani!” Jēzus dzird, un tūlīt apstājas.

Dievs vienmēr dzird nabaga saucienu – piebilda Francisks. Bartimejs ar savu kliegšanu Viņu netraucē. Taisni otrādi, Kungs pamana, ka tas ir ticības pilns sauciens. Tā ir uzstājīga ticība, kas nebaidās klauvēt pie Dieva sirds pat tad, kad sastopas ar neizpratni un pārmetumiem. Un šeit slēpjas brīnuma sakne. Patiešām, Jēzus viņam saka: “Tava ticība tevi ir izglābusi”.

Bartimeja ticība atklājas lūgšanā. Tā nav kautrīga, parasta lūgšana – skaidroja Svētais tēvs. Saucot Jēzu par “Dāvida dēlu”, šis aklais atzīst, ka Jēzus ir Mesija, ka Viņš ir Kungs. Saucot Viņu vārdā “Jēzus”, Bartimejs apliecina savu uzticēšanos. Viņš nebaidās no Jēzus, neturas no Viņa pa gabalu. Aklais no sirds vērsas pie Dieva kā sava drauga un

atklāj Viņam savu traģēdiju. No Jēzus Viņš neprasa kādu monētu, bet prasa visu. No tā, kurš var visu, Bartimejs prasa visu: “Apžēlojies par *mani!*” Viņš lūdz, lai Dievs ir viņam žēlsirdīgs, lai apžēlojas par viņu pašu, viņa dzīvi. Tas nav maznozīmīgs lūgums, jo ar to tiek piesaukta Dieva līdzjūtība, žēlsirdība, maigums – atzina Francisks.

Bartimejs nelieto daudzus vārdus. Viņš pasaka galveno un uzticas Dieva mīlestībai, kā rezultātā viņa dzīve var atplaukt. Dievs var paveikt to, kas cilvēkiem nav iespējams. Tāpēc viņš nelūdz no Kunga nabagdāvanas, bet atklāj Viņam visu – savu aklumu un savas ciešanas, kas neaprobežojās tikai ar nespēju redzēt. Aklums bija aisberga redzamā daļa, bet viņa sirdī noteikti bija citas rētas, pazemojumi, salauztie sapņi, kļūdas, graušana. Viņš lūdzās ar sirdi. Un kā ir ar mums? – jautāja pāvests.

“Vai mēs, lūdzot no Dieva kādu žēlastību, ietveram lūgšanā arī savu dzīvesstāstu, ievainojumus, pazemojumus, salauztos sapņus, kļūdas, to, kas grauž mūsu sirdi?”

Svētais tēvs aicināja arī mūs šādi lūgties: “Jēzu, Dāvida dēls, apžēlojies par mani!” Bez tam viņš mūs aicināja sev pajautāt: “Kā ir ar manu lūgšanas dzīvi?” Vai es neatlaidīgi un drošsirdīgi lūdzos, vai tikai aprobežojos ar kādu īsu formālu sveicienīņu, kad tas ienāk prātā? Šādas remdenās lūgšanas nekam nelīdz! – uzsvēra pāvests. Vai manai lūgšanai ir “substance”? Vai es Kunga priekšā atklāju savu sirdi visā tās

kailumā? Vai tā ir konkrēta? Vai varbūt tā ir pavirša, virspusīga, kur izpildu tikai rituālus, bet neielieku savu sirdi un mīlestību?

Kad ticība ir dzīva, tad arī lūgšana ir sirsnīga – atgādināja Francisks. Tad lūdzējs neubago druskas, neaprobežojas ar tā brīža vajadzībām, bet lūdz visu. Jēzum, kurš var visu, viņš lūdz visu. “Neaizmirstiet to”, piekodināja pāvests. “Jēzum, kurš var visu, ir jālūdz visu, neatlaidīgi Viņa priekšā. Viņš nevar sagaidīt, kad varēs izliet mūsu sirdīs savu žēlastību un prieku. Taču mēs, diemžēl, ieturam distanci – varbūt tāpēc, ka kautrējamies, vai arī slinkuma vai neticības dēļ”.

Daudzi no mums, lūdzoties, netic, ka Kungs var izdarīt brīnumu – sacīja pāvests un kārtējo reizi pastāstīja Argentīnā notikušo atgadījumu ar slimo meitu un viņas tēvu. Kad ārsts vecākiem pateica, ka deviņus gadus vecā meita nakti vairs neizturēs un nomirs, tad tēvs steigšus kāpa autobusā un devās uz 70 km attālo Dievmātes svētnīcu. Baznīca jau bija slēgta, un šis vīrs, iekrampējies tās vārtos, visu nakti pavadīja, lūdzoties: “Kungs, izglāb viņu! Kungs, ļauj, lai viņa dzīvo!” Viņš lūdzās uz Dievmāti, lūdzās visu nakti, no visas sirds saucot uz Dievu. Kad viņš no rīta atgriezās slimnīcā, atrada sievu raudam un nodomāja, ka meitene ir mirusi. Sieva teica: “Nevar saprast, kas notika. Ārsti saka, ka notika kaut kas dīvains. Šķiet, ka viņa ir izveseļojusies”.

Šī vīra, kurš lūdza visu, sauciens tika uzklauss. Kungs viņu uzklausa. Svētais tēvs piebilda, ka tas nav izdomāts stāsts, bet reāls notikums, ko viņš pats savā laikā pieredzēja savām acīm. Vai mēs, lūdzoties, esam tik pat drosmīgi? – viņš jautāja. Tam, kurš spēj visu, lūgšim visu! Lai Jaunava Marija māca mūs vērsties pie Dieva ar visu savu sirdi, ticot, ka Viņš uzmanīgi klausās katru mūsu lūgšanu – novēlēja pāvests.

Jānis Evertovskis – Vatikāns

<https://www.vaticannews.va/lv/pavests/>

Latvijas Bīskapu konferences paziņojums par atlaidu iemantošanu mirušajiem

---

Lai ievērotu, saistībā ar vīrusa COVID-19 izplatīšanos ieviesto māsēdi, bet atvieglotu ticīgajiem atlaidu iemantošanu, kuras drīkst upurēt tikai par mirušajiem, Apustuliskais Penitenciārijs ar dekrētu Nr. 1235/21/1 nosaka, ka Latvijas vietējā Baznīcā šajā gadā:

1. Pilnās atlaidas, parasti iemantojamas no 1. līdz 8. novembrim, tiem, kas apmeklē kapsētas lūdzoties par mirušajiem, kaut vai tikai domās, vai 2. novembrī dievbijīgi apmeklējot baznīcu un tur lūdzoties Kunga lūgšanu Tēvs mūsu... un Es ticu..., ir iemantojamas jebkurā novembra mēneša dienā.

2. Vecāka gada gājuma cilvēki, slimojošie un visi tie, kuri svarīgu iemeslu dēļ nevar iziet no mājām arī var iemantot pilnas atlaidas, kuras var upurēt par mirušajiem, ja garīgi vienosies ar citiem ticīgajiem, atteiksies no jebkura grēka un pie pirmās iespējas izpildīs trīs atlaidu iemantošanas noteikumus (sakramentālā grēksūdze; pieņems sv. Komūniju un lūgsies Svētā tēva nodomā), un Jēzus vai Dievmātes svētbildes priekšā dievbijīgi lūgsies par mirušajiem, piemēram, Laudes vai Vesperes no Breviāra ofīcija par mirušajiem, vai rožukroni, vai Dieva žēlsirdības kronīti, vai citas lūgšanas par mirušajiem, vai arī lasīs un pārdomās Evaņģēlija fragmentus, kas paredzēti mirušo pieminēšanas liturģijā, vai veiks žēlsirdības darbu upurējot Dievam savas ciešanas un dzīves grūtības.

3. Apustuliskais Penitenciārijs pamudina priesterus dedzīgi veikt savu kalpojumu Izlīgšanas sakramentā (grēksūdzē) un Sv.

Komūnijas aiznešanā slimajiem. Šis augstākais Baznīcas tribunāls garīgajās lietās atgādina, ka, ja runa ir par pilno atlaidu iemantošanas noteikumiem, ir spēkā dokuments “Par Izlīgšanas sakramentu pašreizējā pandēmijas situācijā”, ko šis pats tribunāls izdeva 2020. gada 19. martā.

4. Priesteri tiek pamudināti Visu ticīgo Mirušo piemiņas dienā svinēt trīs Sv. Mises:

- Sv. Mise savā nodomā vai par ziedojumu,
- Sv. Mise par visiem ticīgiem mirušiem bez ziedojuma,
- Sv. Mise pāvesta nodomā bez ziedojuma.

Viktors Stulpins, Liepājas bīskaps, Latvijas Bīskapu konferences priekšsēdētājs

Zbigņevs Stankevičs, Rīgas arhibīskaps metropolīts

Jānis Bulis, Rēzeknes-Aglonas bīskaps

Edvards Pavlovskis, Jelgavas bīskaps

Andris Kravalis, Rīgas palīgbīskaps

Liturgiskais kalendārs

1.novembris, pirmdiena – **Visi Svētie, obligāti svinamie lielie svētki.**

Sv. Mises : **8:00, 11:00 un 18:00.**

2. novembris, otrdiena – **visu Ticīgo Mirušo piemiņas diena.** Sv.

Mises: **8:00 (Saliktā Svētā Mise par mirušajiem), 11:00 un 18:00.**

Ziedojami tiks vākti diecēzes kūrījas atbalstam.

1. - 8. novembris – Lūgšanu nedēļa par mirušajiem.

Lai saņemtu pilnas atlaidas:

Jābūt svētdarošās žēlastības stāvoklī, proti, bez grēka; sevī ir jāuzmodina pilnīga atteikšanās no grēka, arī no ikdienišķā (tātad arī no atkarībām), svarīga iekšējā nostāja un, ja nepieciešams, jāpieiet pie Grēksūdzes sakramenta. Ar vienu Grēksūdzes sakramentu pietiek, lai saņemtu vairākas atlaidas (arī daļējas). Ja vēlas konkrētā dienā atlaidas, tad jāpieņem Svētā Komūnija. Jālūdzas Pāvesta nodomā (tādā nodomā, kādu konkrētajam mēnesim noteicis Svētais Tēvs) vismaz Tēvs mūsu un Esi sveicināta.

9. novembris, otrdiena – **Laterāna Bazilikas iesvētīšanas gadadiena, svētki.** Sv. Mises plkst. **8:00 un 18:00.**

14.novembrī, svētdienā, svinēsim Sv. Alberta Lielā - draudzes aizbildņa svētkus. Svēto Misi plkst. **11:00** celebrēs arhibīskaps **Zbigņevs Stankevičs**. Sakarā ar draudzes aizbildņa svinībām ticīgie var saņemt atlaidas, esot žēlastības stāvoklī vai ejot pie labas grēksūdzes, pieņemot Sv. Komūniju un pēc tam palūdzoties Pāvesta nodomā (tādā nodomā, kādu konkrētajam mēnesim noteicis Svētais Tēvs) vismaz Tēvs mūsu un Esi sveicināta.

21. novembris, svētdiena – **Mūsu Kunga Jēzus Kristus, Vispasaules Karaļa, lielie svētki.** Sv. Mises kā svētdienā.

28.novembris – Adventa I svētdiena. Sv. Mises kā svētdienā.

30.novembris, otrdiena – **sv. apustulis Andrejs, svētki.**

Sv. Mises plkst. **8:00 un 18:00.**

INFORMĀCIJA PAR DRAUDZI

Baznīca atvērta:

Darbdienās:

7:00 – 9:00 un 17:00 – 18:45

sestdienās:

7:00 – 9:00 un 16:00 – 18:00

svētdienās:

6:30 – 15:00 un 17:00 – 19:00

obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās (darbdienās):

7:00 – 12:00 un 17:00 – 19:00

Sestdienās:

7:00 – 12:00 un 16:00 – 18:00

Vissvētākā Sakramenta adorācija:

Mēneša pirmajā svētdienā

no plkst. 10:00 līdz 11:00

individuālajai lūgšanai.

Svētās Mises:

No pirmdienas līdz piektdienai:

8:00 LV

18:00 LV

Sestdienās:

8:00 LV

17:00 LV

Svētdienās:

8:00 PL

9:00 LV

11:00 (Summa) LV

13:00 KR

18:00 LV (ar ģimenēm)

Obligāti svinamajos Baznīcas svētkos:

8:00 LV

11:00 (Summa) LV

18:00 LV (sestdienās 17:00)

Draudzes kontaktinformācija:

Adrese:

Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002,

tāl.: **6 761 36 30**; mob.: **2 707 46 76**

e-pasts: draudzes_kanceleja@inbox.lv

Draudzes mājas lapa:

www.albertadraudze.lv

Draudzes kancelejas darba laiks:

no pirmdienas līdz trešdienai no plkst.

9:00 līdz 13:00

ceturtdienās un piektdienās no plkst.

13:00 līdz 17:00

Svētdienās, valsts un obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās: slēgta.

Atbildīgais par izdevumu: t. Krišjānis

Teksta salicēja: Marika Lotāņuka

Teksta korektore: Rūta Vinķele

Izdevums ir par ziedojumiem!

ZIEDOJOT PAR DRAUDZES AVĪZĪTI, JŪS ATBALSTĪSIET ALFA KURSUS PIEAUGUŠAJIEM UN JAUNIEŠIEM !